

[Billgrav-Nielsen]

Igen er der grund til at takke vore tekniske medhjælpere. Den hjælp er noget, man især bemærker, når man sidder dér, hvor finansministeren sidder, og dér, hvor formanden for Finansudvalget sidder. Har man de dygtige teknikere ved hånden, er der ingen steder at gå hen med undskyldningerne, hvis resultatet ikke bliver godt nok. Det er os politikere, der må stå til ansvar for det, der er lavet, og det kan vi roligt gøre.

Man kan vel næsten mærke på stemningen i dag, at det er svært at fremkalde en virkelig sej kritik af det, der er lavet. Det nærmeste, man kommer kritik af finanslovsforslaget, er de ord, som hr. Kim Behnke har sagt, men selv hr. Jes Lunde er jo i lange passager af sit indlæg utrolig venligt stemt over for finanslovsforliget. Jeg tror ikke, det ville overraske nogen, om hr. Jes Lunde fandt anledning til i morgen at anbefale sit parti, at man undlod at stemme til finansloven denne gang.

Det er jo sådan med dette finanslovsforlig, at det har haft ikke bare et godt forløb, men også et bredt, effektivt forløb. Forhandlingerne startede ret tidligt og blev afsluttet, jeg tror tidligere end nogen sinde før. Det tyder på, at partierne under forhandlingerne har været bevidste om, at man både ville vise, at man kunne stå sammen om et hurtigt resultat, og samtidig ville vise omverdenen, at dansk økonomi, for så vidt som den bestemmes af beslutning om finansloven, er noget, man kan regne med, er noget, der ligger i faste rammer. Sådan er det også, når vi ser på hovedresultatet af finanslovsforliget. Dansk økonomi er stadig i god gænge, for så vidt de overordnede mål, der er sat, fastholdes.

Jeg tænker her især på betalingsbalancesituationen, der stadig væk er virkelig gunstig, så gunstig, at vi kunne blive enige om denne gang at sige til hinanden, at der nu er plads til, at vi har en lidt mere rummelig finanslov, hvad angår aktiviteten over for det, der er vores egentlige og tilbageblevne politiske problem, nemlig vores alt for dårlige beskæftigelse.

Det andet element, der også er blivende og fast omkring den økonomiske politik, som den afspejler sig i finansloven, er, at det underskudsproblem, vi har, ikke forøges på grund af dette forlig. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt i den seneste budgetoversigt at konstatere, at vi har dette underskudsproblem i statens fi-

nanser af en størrelse, der har været ens igennem de sidste 3 år, og som målt i forhold til vort bruttonationalprodukt er på et sted mellem 4 og 5 pct. Modstykket hertil var situationen først i 1980'erne, hvor vi havde stort set den samme ledighed, og hvor vi havde et underskud på statsregnskabet på ikke mindre end 10 pct. Det er vigtigt, at vi har disse ting for øje, og det er det, der har været baggrunden for, at vi fra radikal side meget tidligt fremsatte et ønske om, at vi i år med finansloven fik lagt nogle aktiviteter ind, der mere målbevidst gik efter at forbedre beskæftigelsen.

Jeg kan ikke sige, at vi umiddelbart, da vi fremsatte dette ønske første gang – det var lige efter vores sommergruppemøde i august måned – fik ros, slet ikke af finansministeren. Han var fremme med riven. Det varede kun 2 dage, så tog statsministeren riven fra ham, så der skete ikke nogen ulykker ved den lejlighed. Men senere viste altså forhandlingerne, at der blev stor overensstemmelse mellem partierne i forhandlingskredsen om, at det var beskæftigelsen, vi denne gang måtte sætte i højsædet.

De aktiviteter, der så er blevet enighed om, og som nu afspejler sig i en række ændringsforslag til finansloven, dækker et meget bredt område. De dækker trafikken, de dækker miljø og energi, kultur og undervisning, bygningsvedligeholdelse, kommunale aktiviteter, og de gælder ikke mindst en stor indsats på bolig- og byfornyelsesområdet. Samlet kan man sige om dem, at de har den nævnte virkning på beskæftigelsen, men samtidig er det opgaver, vi alligevel skulle udføre. Det vil sige, at det er opgaver, vi rykker frem. Det er altså ikke spildte aktiviteter, det er nødvendige aktiviteter, og dernæst har mange af dem en miljø- og energimæssigt meget positiv virkning. Hele den isolerings- og vedligeholdelsesaktivitet, som vi kan se her i vores nærmeste nabolag – ikke mindst ovre i Finansministeriet i øvrigt – kan alle se er værdifuld, og det er den også i henseende til vort energiforbrug. Det er mindre synligt, men sådan er det.

Der er også på industriområdet, vedrørende serviceerhvervene og i landbrug og fiskeri initiativer, der forbedrer situationen, altså forbedrer muligheden for, at disse erhverv kan få ny ekspansion. Det er klart, at det sker i bevidstheden om, at vi her i Folketinget godt er klar over, at det ikke er den offentlige aktivitet,